

Herdenking in Tjiandjoer

Kolonel Van Gulik en zijn W-Brigade brachten er een jaar geleden: Rust, Orde en Veiligheid.

Treffend staaltjes van dankbaarheid der bevolking.

„IETS GROOTS OM VOOR TE VECHTEN”.

— 27 Juni 1946. In de namiddag neemt de staf van de „W”-Brigade het Britse stafkwartier over gelegen ter hoogte van de driesprong Noord van het stadje Tjiandjoer, waar de convooiweg links afslaat naar Bandoeng. Bij de Brigade-commandant, toen nog overste Van Gulik, komen berichten binnen, dat de terroristen, die Tjiandjoer in hun bezit hebben, de levens der Chinezen en van enkele honderden goedwillende Indonesiërs bedreigen. Wanneer deze alarmerende berichten blijven binnenkomen en het duidelijk is, dat snel ingrijpen geboden is, indien men een algemeen bloedbad wil voorkomen, besluit overste Van Gulik met de hem beschikbare troepen Tjiandjoer te bezetten. Eén der Bataljon-commandanten krijgt bevel deze actie uit te voeren. Het gehele „leger”, dat de betrokken Bataljon-commandant bezit, na aftrek van de troepen benodigd voor de beveiliging van de convooiweg, bestaat uit welgeteld... 93 man (!); hierbij zijn dan nog inbegrepen 28 man M. P. Zeker niet te veel mensen, vooral wanneer men bedenkt, dat de tegenpartij uit minstens 1000 goed bewapende terroristen bestaat. De mannen van de „W”-Brigade, die reeds in en om Batavia en bij Tangerang van zich hadden doen spreken, aarzelen geen ogenblik en binden de strijd aan. Het gaat hier immers om de levens en eigendommen van duizenden mensen, die reikhalzend naar ons hadden uitgekeken. Kapitein X, heeft tot vaak met het grootste gederf van de 93 man de Chinese wijk te ontzetten, terwijl luitenant Z, met zijn 28 M. P., het andere deel van de stad voor zijn rekening moet nemen. Het wordt een behoorlijk zware nacht en dag voor dit „leger”. Dit handjevol dapperen smaakt dan echter de voldoening om de stad op 29 Juni nagenoeg geheel intact aan een te hulp gesnelde Bataljon te kunnen overgeven. Nog een dag later trekt ook de Brigade-staf het plaatsje binnen en is de eerste opdracht, het overnemen van de convooiweg-beveiliging, uitgevoerd en vangt de oneindig veel moeilijker tweede opdracht aan, n.l. het pacificeeren van dit gebied.

— Juni 1947. Op heel eenvoudige wijze werd door de autoriteiten en de bevolking het feit herdacht, dat het een jaar geleden was, dat het Nederlandse gezag in het Tjiandjoerse hersteld was en daarmede orde, rust en veiligheid waren teruggekeerd.

In verband met de tijdsomstandigheden werd het een uiterst sobere herdenking. Had het oorspronkelijk in de bedoeling gelegen dat deze plechtigheid zou worden bijgewoond door detachementen van alle tot de „W”-Brigade behorende onderdelen, de omstandigheden maakten dit niet mogelijk. Slechts 5 M. P.-1 was ter plaatse aanwezig.

Bij de herdenking van de gevallen op de militaire begraafplaats in Tjiandjoer zeide de brigade-aalmoezenier der IIIe Inf. Brigade-groep, kapitein J. A. van Duynhoven o.m.: „... Deze mensen hebben geweten, dat het iets groots was om voor te vechten: Gerechtigheid en Vrijheid...”.

Inderdaad, zij die in en om Tjiandjoer hun leven, hun hoogste goed offerden in de strijd tegen terroristen, tegen medogenloze knapen, die onder het mom van nationalisme en „merdeka” slechts moord en terreur voor ogen hadden, hebben dat niet vergeefs gedaan.

Dat er thans in het Tjiandjoerse orde, rust en veiligheid heerst is — zonder afbreuk te willen doen aan de troepen, die na hen gekomen zijn — in de eerste plaats te danken aan Kolonel Van Gulik, en de „W”-Brigade. De bevolking is dat ook niet vergeten. Tot in de verst afgelegen desa's herinneren zij zich de „W”-Brigade, die het mogelijk gemaakt heeft, dat zij naar hun kampongs konden terugkeren en hun sawahs konden bewerken. Zeer veel werd door Kolonel Van Gulik en zijn mannen in nauwe samenwerking met het bestuur daar in het Tjiandjoerse gedaan. Werk, dat niet enkel en uitsluitend van militaire aard was. Het heeft de mannen van de „W”-Brigade heel wat slapeloze nachten gekost, maar het werd gedaan zonder morren, omdat van hoog tot laag begrepen werd, dat het noodzakelijk was.

Geen wonder, dat de „W”-Brigade in het Tjiandjoerse niet vergeten is.

Treffend kwam dit tot uiting, toen Kolonel Van Gulik na een kort verblijf in Bandoeng naar Nederland vertrok. De reis naar Batavia werd niet per vliegtuig gemaakt, doch over de hem zo vertrouwde convooiweg. Aan de grens van het Tjiandjoer- rayon werd Kolonel Van Gulik opgewacht door 5 M. P.-1, die hem op de gehele rit door het Tjiandjoerse vergezelde. In Tjiandjoer werd den afgetreden commandant „W”-Brigade op de commando-post van de M. P. door den commandant der Militaire Politie een koele drank aangeboden. Van deze gelegenheid maakten bestuursambtenaren en vertegenwoordigers der bevolkingsgroepen gebruik om afscheid te nemen van hun Kolonel. Aan hartelijke woorden heeft het hierbij niet ontbroken, terwijl Kolonel Van Gulik ook enkele geschenken in ontvangst had te nemen.

Als bijzonderheid kunnen wij nog melden, dat in de gehele Chinese wijk de vlaggen waren uitgestoken.

De mannen van de „W”-Brigade kunnen zeker geen duidelijker bewijs van waardering voor hun werk wensen, dan deze spontane ontvangst in Tjiandjoer van hun oud-Brigade-commandant.